

Σεπτέμβριος 2020
έτος 47^ο
άρ. φύλ. 738

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

“Γινα σωφρόνως και δικαίως και εύσεβως ζήσωμεν”

Γραφεία:
Ζήνωνος 3
104-31 Αθήνα
τηλ.
210 5230 948

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Τελετή Αγιασμού

Κυριακή 20 Σεπτεμβρίου
και ώρα 6:30μ.μ.

Αΐθ. Ἐπάλξεις, Ζήνωνος
3, β' ὄρ., Ὁμόνοια

Μετὰ ἀπὸ τὴν ἀκολουθία
τοῦ Ἀγιασμοῦ θὰ μιλήσῃ ὁ
ὕπευθυνος τῶν Ἐπάλξεων κ.
Β. Τσοῦπρας γιὰ τὴν πορεία
καὶ τὶς προοπτικὲς τοῦ μορ-
φωτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ ἔργου
καὶ θὰ ἀκολουθήσῃ πολιτιστικὸ
πρόγραμμα ποῦ θὰ ἀποδώσῃ
ἢ χορωδία «Ἐπάλξεις».

Παρακαλοῦνται οἱ φίλοι
καὶ οἱ ἀναγνώστες τῶν Ἐπάλ-
ξεων νὰ παρευρεθοῦν, ὥστε
ὄλοι μαζί νὰ ἐξετάσωμε τὶς
δυνατότητες συνεχίσεως τοῦ
ἔργου τῶν Ἐπάλξεων μέσα
στὴν θολὴ ἀτμόσφαιρα τῆς
πανδημίας καὶ τῶν ἀπειλῶν
τοῦ σουλτάνου.

Εἴσοδος ἐλεύθερη

Οἱ δραστηριότητες συνεχίζονται

Ξεκινοῦν ἀπὸ πάλι, τη-
ρουμένων ὅλων τῶν ἀπαραί-
τητων μέτρων, οἱ δραστηριό-
τητες τῶν Ἐπάλξεων στὴν κε-
ντρικὴ τῶν αἴθουσα, Ζήνωνος
3, β' ὄρ., ὡς ἐξῆς:

Κάθε Σάββατο βράδυ στὶς
6:30 μ.μ. ὁμιλία γιὰ νέους καὶ
στὶς 7:30 μ.μ. πρόβα χορωδίας.

Κάθε Κυριακὴ βράδυ στὶς
6:30 μ.μ. ἐπίκαιρες ὁμιλίες
ἀπὸ εἰδικούς ὁμιλητές.

Τὰ μαθήματα μουσικῆς,
ἀρχαίων ἑλληνικῶν καὶ ὑπο-
λογιστῶν ὑπὲρ μορφωτικῶν
καὶ κοινωνικῶν σκοπῶν γίνου-
νται ὕστερα ἀπὸ συνεννόηση
μὲ τὸν ἀντίστοιχο καθηγητὴ.

Πληροφορίες: 210 52
30948 (& τηλε/τυπο), 6987
353063, e-mail: epalxeis@
otenet.gr

Οἱ Ἐπάλξεις Αἰγάλεω

Οἱ ὁμιλίες καὶ οἱ λοιπὲς
δραστηριότητες τῶν Ἐπάλ-
ξεων Αἰγάλεω συνεχίζονται
κανονικὰ στὴν αἴθουσά τῶν
«Μαρία Μαγδαληνή», Ἀναγεν-
νήσεως 9, πλησίον Ἁγ. Σπυρί-
δωνος Αἰγάλεω, μὲ κεντρικὴ
ὁμιλία καὶ ἱερὰ Παράκληση
κάθε Τρίτη βράδυ καὶ ὥρα
7:00 μ.μ.

Πληροφορίες στὸ τηλ.: 210
5982573, ὑπεύθυνη κ. Μα-
γδαληνὴ Κόκορη, ἰατρός-θε-
ολόγος.

Ἡ καινὴ πολιτεία

«**Τ**ῆ ἐπωνύμω σου καινῆ πολιτεία τοὺς
οἰκτεirmoύς σου δώρισαι», παρα-
καλοῦμε τὸν μόνο Βασιλέα καὶ Σω-
τήρα μας Χριστὸ, ἀγαπητοὶ μας ἀναγνώστες.
Ἐπίσης τὸν παρακαλοῦμε νὰ φυλάττῃ «τὸ
διὰ τοῦ Σταυροῦ (Του) πολίτευμα». Ὁ δὲ
ἱερὸς Χρυσόστομος βροντοφωνάζει στὸν
Κατηχητικὸ Λόγο ποῦ διαβάζεται κατὰ τὴν
ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως ὅτι «ἐφάνη ἡ καινὴ
Βασιλεία».

Ἀλήθεια! Ποιά εἶναι αὐτὴ ἡ καινὴ Βασιλεία
ποῦ τόση περίοπτη θέση κατέχει στὴν ζωὴ τῶν
Χριστιανῶν; Ἡ καινὴ καὶ κοινὴ αὐτὴ Βασιλεία,
«ἡ πόλις ἡ ἐπάνω ὄρους κειμένη», ἡ κιβωτὸς
τῆς σωτηρίας, ἡ σαγήνη τοῦ πνεύματος, εἶναι
ἡ πολυάστρον οὐράνια καὶ ἐπίγεια ὄντοτητα,
εἶναι ἡ Μία, Ἁγία καὶ Καθολικὴ Ἐκκλησία Του.

Εἶναι τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ τὸ
παρατεινόμενο εἰς τοὺς αἰῶνας, εἶναι ἡ
περίβλεπτη νύφη Του (Ἀποκ., 21, 3), τὴν ὁποία ἀγιάζει μὲ τὸ αἷμα
Του, τὴν φωτίζει μὲ τὸ φῶς τοῦ τὸ ἀληθινὸ καὶ τὴν ἐνεργοποιεῖ
καὶ τὴν δυναμώνει μὲ τὴν ἐνέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὥστε
νὰ εἶναι καὶ νὰ παραμένῃ πάντοτε στύλος καὶ ἐδραίωμα τῆς
ἀληθείας, κοινωνία ἀγάπης καὶ παράγων εἰρήνης.

Ἡ πολιτεία τοῦ Χριστοῦ δὲν εἶναι μιὰ ἀπόκοσμη ἰνδουϊστικὴ
κάστα, οὔτε μιὰ σκέτη θρησκευτικὴ πατρία, οὔτε μιὰ σύναξη
ἀπογοητευμένων ἀνθρώπων, ἀλλὰ μιὰ ζῶσα καὶ δρῶσα ἀγαθοεργὴ
κυψέλη ποῦ ἐργάζεται νυχθημερόν γιὰ τὸν ἀγιασμό, τὴν
πνευματικὴ μορφωτικὴ καὶ κοινωνικὴ καλλιέργεια τῶν μελῶν
τῆς, διαθέτουσα πρὸς τὸν σκοπὸ αὐτὸν τοὺς καταλλήλους
ἐργάτες, σύμφωνα μὲ τὴν Α' πρὸς Κορινθίους ἐπιστολὴ (1Β' 28-
31), ἀφοῦ τὸ ἔργο τῆς πολιτείας τοῦ Χριστοῦ εἶναι πολὺπλευρο
(πνευματικὸ, μορφωτικὸ, κοινωνικὸ, θεραπευτικὸ, ἀγιαστικὸ
καὶ φιλάλληλο) καὶ οἱ ὑπεύθυνοι τῶν ἐπιμέρους διακονημάτων
εἶναι πολὺπλευροί (κληρικοί, δάσκαλοι, κοινοτάρχες, δήμαρχοι,
βουλευτές, ὑπουργοί, φύλακες κ.λπ.).

Ἡ καινὴ καὶ κοινὴ αὐτὴ πολιτεία ἦταν
πράγματι ζῶσα καὶ δρῶσα κατὰ τοὺς πρώτους
χριστιανικοὺς αἰῶνες. Ἀπ' τὴν ὥρα ὅμως ποῦ
ἐπενέβη στὴν ἀρχὴ ἡ αὐταρχικὴ ρωμαϊκὴ
ἐξουσία καὶ κατόπιν ἡ παπικὴ, ἡ δεσποτικὴ,
ἡ ἀτομοκρατικὴ καὶ κάθε ὕλιστικὴ καὶ ἄλλη
ἀντιχριστιανικὴ νοοτροπία καὶ πρακτικὴ
ἐμποδίστηκε ἡ ὁμαλὴ λειτουργία τοῦ ἔργου
τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης.

Μὲ τὴν ἴδρυση μάλιστα τοῦ δυτικῶφρονος
νέου ἑλληνικοῦ κράτους ἡ καθολικότητα τῆς
ἐκκλησιαστικῆς πολιτείας διασπάστηκε: ἡ
μὲν ἐκκλησία περιορίστηκε μόνον στὰ τοῦ
ναοῦ, στὸ ἱερατεῖο καὶ στὴν ἠθικολογία, ἡ δὲ
παιδεία παραδόθηκε στὰ ἄθεα γράμματα,
ἐνῶ ἡ πολιτικὴ διακονία ἐκχωρήθηκε εἴτε στὰ
ὕλιστικὰ εἴτε στὰ μαρξιστικὰ καθεστῶτα.

Ἔτσι, ἐκεῖ ὅπου ὑπῆρχε κάποτε ἡ
συνεργασία τοῦ παπᾶ, τοῦ δασκάλου καὶ

τοῦ δημογέροντα γιὰ τὸ κοινὸ καλὸ, τώρα ἐπικρατεῖ διχοστασία
καὶ ἀλληλοαναιρέση. Τί ἔγινε, λοιπὸν; Δὲν ὑπάρχει πιά πάνω
στὴν γῆ ἡ καινὴ πολιτεία; Μὴ γένοιτο. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι
σῶμα Χριστοῦ καὶ «πύλαι Ἰδοῦ οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς»
(Ματθ., 16, 18). Ὑπάρχουν ἀκόμη τὰ κοινόβια μοναστήρια,
χριστιανικὲς οἰκογένειες, ἱεραποστολικὲς ἀδελφότητες καὶ πρὸ
παντὸς ἅγιες ψυχὲς ποῦ μᾶς θυμίζουν ἀκόμη, ἔστω καὶ λίγο,
τὸ λαμπρὸ μεγαλεῖο τῆς πολὺπλευρῆς πολιτείας τῆς ἀγάπης
καὶ τῆς εἰρήνης.

Ἐκεῖνο ὅμως ποῦ χρειάζεται, καὶ μάλιστα ἐπείγοντως, εἶναι
νὰ συνεργαστοῦν ὅλες αὐτὲς οἱ μικρὲς ἀλλὰ λαμπρὲς ἀκτίνες
τῆς φωτοδότρας καινῆς καὶ κοινῆς πολιτείας, ὥστε νὰ λάμψῃ
καὶ πάλι τὸ σωτήριό της φῶς πρὸς δόξα Θεοῦ καὶ σωτηρία
ὅλων μας.

Εὐχόμεστε λοιπὸν ὅπως «ὁ ὕψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἔκουσίως»
δωρίσῃ τοὺς οἰκτεirmoύς Του στὴν ἐπώνυμή Του καινὴ καὶ
κοινὴ πολιτεία γιὰ τὸ καλὸ ὅλων μας.

Ἐκκλησις

Πρὸς τοὺς πνευματικούς, μορφωτι-
κοὺς καὶ κοινωνικοπολιτικούς παράγο-
ντες τοῦ τόπου

Πατέρες καὶ ἀδελφοί,

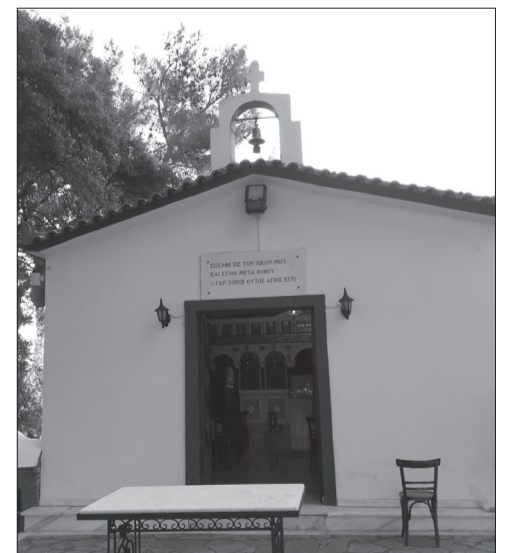
Ἐπὶ τῆ εἰσόδῳ ἡμῶν εἰς τὸ νέον ἐκκλη-
σιαστικὸν καὶ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 2020-
2021 θερμὰς ἐκφράζω εὐχὰς καὶ προ-
σευχὰς, ὅπως ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης φω-
τίσῃ καὶ στηρίξῃ πάντας καὶ ἀπαλλάξῃ
τὴν χώραν ἡμῶν ἀπὸ τὰ πολλαπλὰ πε-
ριρρέοντα δεινὰ. Εἶναι τῶ ὄντι τὰ δεινὰ
τοσαῦτα, ὥστε μόνον μὲ τὴν βοήθειαν
τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν συνεργασίαν ὅλων εἶ-
ναι δυνατόν νὰ ἀντιμετωπιστοῦν.

Διὰ τοῦτο ὁμοῦ μετὰ τῶν εὐχῶν καὶ
τῶν προσευχῶν ἀπευθύνω πρὸς ἡμᾶς τὴν
παροῦσαν ἐκκλησίαν, ὅπως ἀναποκρινό-
μενοι εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν καιρῶν προ-
βῆτε εἰς πολλαπλὴν συνεργασίαν διὰ τὴν
ἀπὸ κοινοῦ ἀντιμετώπισιν τῶν ἐσωτερι-
κῶν καὶ ἐξωτερικῶν κινδύνων τῆς χώρας.

Εἶναι ἀνάγκη ὅπως οἱ μὲν κληρικοί: α)
ἀναλάβουν προσπάθειαν διὰ τὴν ἀνόρ-
θωσιν καὶ διόρθωσιν τῶν ἐκκλησιαστι-
κῶν πραγμάτων, ὥστε π.χ. νὰ χρησιμο-

Φόβος Θεοῦ καὶ ἀνθρώπινοι φόβοι

«**Μ**ακάριος ὁ ἀνὴρ ὁ φοβούμενος
τὸν Κύριον, ὅτι ἐν ταῖς ἐντο-
λαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα» (Ψαλμ.
111, 1). Ἡ φράση αὐτή, ὅπως καὶ ἄλλα
χωρία, λ.χ. «τις ἐνέμεινε τῷ φόβῳ αυ-
τοῦ καὶ ἐγκατελείφθη;» (Σοφ. Σειράχ,
β' 10) μας βοηθοῦν νὰ ἐρμηνεύσουμε
σωστά τὸν «φόβον Κυρίου». Φοβοῦμαι
τὸν Κύριον δὲν σημαίνει τρομοκρατοῦμαι
μπροστὰ στὴν παρουσία ενός ἐκδικητι-
κοῦ Θεοῦ ἀλλὰ φιλοτιμούμαι ἀπὸ σεβα-
σμό καὶ δέος, ὥστε νὰ θέλω νὰ ἐνεργῶ
πρὸς δόξα Θεοῦ. Ὁ φόβος Κυρίου ἐπο-
μένως δὲν εἶναι ἀνασταλτικὸς, οὔτε ἀπο-
τρεπτικὸς κάθε ἐνέργειας ἀνθρώπινης,
ἀντιθέτως εἶναι φόβος ἐνεργητικὸς καὶ
προτρεπτικὸς πρὸς ἐργασία τῶν ἐντολῶν
του (ὁ.π. Ψαλμ., 111, 1). Εἶναι δείγμα σο-
φίας καὶ σύνεσης ἡ ὑπαρξὴ αὐτοῦ τοῦ
φόβου: «*Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου*»
(Ψαλμ. 110: 10) καὶ ὄχι ἐνδείξη κατωτερό-
τητας ἢ ἀδυναμίας. Ἄλλωστε ὁ φοβούμε-
νος τὸν Κύριον ἀνταμείβεται μὲ τὴν προ-
στασία Του σε κάθε κίνδυνον καὶ δυσκο-
λία, ὥστε νὰ μὴ αισθάνεται μόνος καὶ
αβοήθητος: «*οὐ φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι*

συ μετ' ἐμοῦ εἶ» (Ψαλμ. 22, 4).

Στὴν Καινὴ Διαθήκη, μάλιστα, ποῦ
συμπληρώνει τὴν Παλαιά, διευκρινίζε-
ται ἀκόμη καλύτερα ὁ «φόβος Θεοῦ». Ἡ
παραουσία τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἀρκετὴ
γιὰ νὰ διαλύσῃ τὸν φόβον καὶ νὰ ἐνδυνα-
μώσῃ τὸν ἄνθρωπον, ὥστε νὰ ξεπεράσῃ
ἀκόμη καὶ τὸν εαυτό του. Ὅσο ὁ ἄνθρω-

Εκκλησιαις

Συνέχεια από τη σελ.1

ποιήται τὸ ὄνομα «Ὁρθόδοξος Καθολικὴ ἐκκλησία» (ὄχι μόνον Ὁρθόδοξος) πρὸς δῆλων τοῦ πολυπλευροῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας, ὄχι μόνον τοῦ θρησκευτικοῦ, β) κάνουν χρῆσιν τοῦ ὄρου «ἐκκλησιαστικὴ κοινότητα» ἢ «ἐνορία» ἀντὶ τοῦ ὄρου «ἱερὸς ναὸς» διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν, γ) καθιερῶσουν τὸ εὐρύτερο Μητροπολιτικὸ σύστημα με τοπικὰς ἐπισκοπὰς. Ἐπίσης αἱ ἐνοριαὶ καὶ αἱ ἐπισκοπαὶ νὰ συμβάλλουν εἰς τὴν πνευματικὴν, μορφωτικὴν καὶ κοινωνικὴν καλλιέργειαν τοῦ λαοῦ διὰ τῶν ἐλληνορθόδοξων παραδόσεων ἀποφευγόμενης πάσης δεσποτικῆς, παπικῆς ἢ ἄλλης κοσμικῆς ἐπιδράσεως.

Ἀνάγκη ὡσαύτως ὑπάρχει ὅπως οἱ μορφωτικοὶ παράγοντες συνδυάζουν πάντοτε τὴν γνώσιν πρὸς τὴν ἀρετὴν, συμφώνως πρὸς τὰς ἐλληνορθόδοξους δημοκρατικὰς καὶ κοινωνικὰς παραδόσεις τοῦ λαοῦ, μακρὰν πάσης ἀνθελληνικῆς ὑλιστικῆς ἐπιδράσεως συντελούσης εἰς φαινόμενα, ὅπως ἡ καταστροφή τῆς ἐντατικῆς ἐλληνικῆς γλώσσης.

Τέλος εἶναι ἀνάγκη ὅπως συνεργασθῶν οἱ πολιτικοὶ παράγοντες ὡς εἷς ἄνθρωπος πρὸς πρόοδον τοῦ καταταλαιπωρημένου λαοῦ καὶ σωτηρίαν τῆς φυλῆς τῆς ἡμῶν πατρίδος, ἐγκαταλείποντες τὰς ξένας κοσμοθεωρίας καὶ τὰς ἀλληλοσυγκρουόμενας ἀντικοινωνικὰς πρακτικὰς.

Καλὸν θὰ ἦτο μάλιστα νὰ σχηματιστῆ κοινὴ κυβερνησις ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐλληνορθόδοξου ἀνθρωπιστικοῦ κοινοτικοῦ πνεύματος, ὡστε ἀπαξάπαντες νὰ ἐργασθῶν διὰ τὴν κοινὴν πρόοδον καὶ τὴν κοινὴν σωτηρίαν.

Πατέρες καὶ ἀδελφοί,

Ἡ ἐπάρατος πανδημία, ἡ οικονομικὴ κρίσις, τὸ μεταναστευτικόν, ἡ γενικὴ ἀνασφάλεια καὶ οἱ βρυχηθμοὶ τῶν ἀρπακτικῶν γειτόνων ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ἀλλόφρονος σουλτάνου ἐπιχειροῦν νὰ σύρουν τὴν χώραν ἡμῶν πρὸς νέας συμφορὰς.

Διὰ τοῦτο γρηγορεῖτε, συνεργαστῆτε καὶ ἀγωνιστῆτε διὰ τὸ κοινὸν καλὸν καὶ τὴν κοινὴν σωτηρίαν τοῦ Θεοῦ βοηθοῦντος καὶ τοῦ λαοῦ συνεργοῦντος.

Εὐελπιστῶν εἰς ὑμετέραν ἀνταπόκρισιν εὐχομαί καὶ πάλι τὰ βέλτιστα καὶ διατελῶ μετὰ τιμῆς.

Βασίλειος Τσοῦπρας, θεολόγος-κοινωνιολόγος
Ζήνωνος 3, 104 31 Ἀθήνα
τηλ. 6987353063, btsoupras@gmail.com

Ἀρωγές πρὸς τὴν Ἐπάλξει

Ἀνώνυμος	3€
Κατσαροῦ Νικολέττα	50€
Γκεζεράη Σταθοῦλα	100€
Καλαμπόκης Γεώργιος	20€
Ἀνώνυμος	9€
Τσοραπτσίδης Θεοχάρης	150€
Κουμπάρελος Λάμπρος	20€
Νακοπούλου Ἰωάννα	20€
Γαβριελάτου Ἀγγελική	15€

Παρακαλοῦμε καὶ τοὺς λοιποὺς συνδρομητὰς καὶ φίλους νὰ στηρίξουν τὴν Ἐπάλξει καὶ νὰ ἀποστείλουν τὴν ἀρωγὴν των πρὸς συνένχιση τοῦ ἔργου καὶ ἐξόφληση τοῦ χρέους στὴν διεύθυνση: Ἐπάλξεις, Ζήνωνος 3, 104 31 Ἀθήνα, ἢ στὸν λογαριασμὸ: 041/006792-00, Ἐθνικὴ Τράπεζα, ἢ μέσω ebanking στὸ GR520110041000004100679200. Θερμὴ παράκληση νὰ ἀναγράφονται τὰ πλήρη στοιχεῖα τῶν ἀποστολῶν (ὄνοματεπώνυμο, διεύθυνση καὶ ταχυδρομικὸς κώδικας), γιὰ νὰ κοπῆ ἀπόδειξη. Ἐπίσης, ὅσοι ἐπιθυμεῖτε, νὰ δώσετε τὰ στοιχεῖα σας στὸν Σύλλογο, ὡστε νὰ ἐνημερωθετε γιὰ τὴν δραστηριότητεσ.

**Φόβος Θεοῦ
καὶ ἀνθρώπινοι φόβοι**

Συνέχεια από τη σελ.1

πὸς εἶναι προσηλωμένος σε Εκείνον, περπατάει ἀκόμη καὶ πάνω στα κύματα, ὅπως ο Πέτρος, μὴ μόνον ἀποστρέφῃ τὸ βλέμμα του ἀπὸ τὸν Κύριο καὶ ἀντικρυσθῆ τὸ μέγεθος των δυσκολιῶν, ἀδυνατεῖ νὰ τις ἀντιμετώπισῃ χωρὶς βοήθεια καὶ ἀπὸ τὸν φόβο του καταποντίζεται. Γι' αὐτὸ ο Χριστός, που μας παρακολουθεῖ πάντοτε διακριτικὰ, σεβόμενος τὴν ἀνθρώπινη ελευθερίαν, ἀναφωνεῖ: «Θαρσεῖτε. Μὴ φοβῆσθε» (Ματθ., 14, 27) Εἶμαι πάντοτε ἀνάμεσά σας καὶ ἐάν θέλετε, μπορῶ νὰ βοηθήσω.

Αὐτὴ εἶναι ἡ μόνιμη προτροπὴ τοῦ Χριστοῦ πρὸς ὅλους τοὺς πιστοὺς. «Θαρσεῖτε». Μὴν πτοῆσθε. Εγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον τῆς ἀμαρτίας (Ἰωάν., 16, 33). Ἀρα καὶ σεις, ἐάν ἐχετε ἐμπιστοσύνη σὲ ἐμένα, μπορεῖτε νὰ κάνετε «τὰ ἔργα α ἐγὼ ποιῶ καὶ μὲζονα τούτων» (Ἰωάν., 14, 12). Διαφορετικὰ θὰ δειλιάτε καὶ θὰ συντριβεστε ἀπὸ τὴν τρικυμίαν τοῦ βίου. Νὰ γιατί ο Κύριος καλεῖ τοὺς μαθητὰς Του σὲ ὅλες τὶς εποχὰς νὰ τον ἐμπιστεύονται καὶ νὰ τον ἀγαποῦν, διότι μόνον «ἡ τελεία ἀγάπη ἐξὼ βάλλει τὸν φόβον» (Α' Ἰωάν., 4, 18).

Για νὰ φτάσῃ βεβαίως ο ἄνθρωπος στὸ ἀνώτερο αὐτὸ στάδιο πνευματικῆς ωριμότητος, στὴν «τελείαν ἀγάπην», χρειάζεται νὰ διανύσῃ κάποια ἐπιμέρους στάδια. «Ἀρχὴ καὶ τέλος φόβος Θεοῦ» (Παροιμ., 1, 7: 9, 10: 22, 4). Ο «αρχικὸς φόβος», ἐρμηνεύουν οἱ Πατέρες, χαρακτηρίζει τὸν δούλο καὶ τὸν μισθωτὸν ἐργάτην που πράττειν τὸ θέλημα τοῦ κυρίου του διὰ τὸν φόβον τῆς τιμωρίας, ἐνῶ ο «τελικὸς φόβος» εἶναι χαρακτηριστικὸς των Ἁγίων, που φοβοῦνται ὄχι τὴν τιμωρίαν ἀλλὰ μήπως δὲν κριθοῦν ἀξιοὶ τῆς ἀπέραντης ἀγάπης καὶ τῆς μακροθυμίας τοῦ ἀγαπημένου του Κυρίου, που θέλει «πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ελθεῖν» (Β' Τιμ., 3, 7).

Ὅταν λοιπὸν λέμε ὅτι φοβόμαστε τὸν Κύριο, καλὸ εἶναι νὰ γνωρίζουμε σὲ ποιο ἀπὸ τὰ τρία στάδια πνευματικῆς προκοπῆς βρισκόμαστε κάθε φορά, τοῦ δούλου, τοῦ μισθωτοῦ ἢ τοῦ δούλου-διακόνου, ὡστε νὰ ἀγωνιζόμαστε, γιὰ νὰ κατακτήσουμε τὸ ἐπόμενο στάδιο, που θὰ μας καταστήσῃ ικανοὺς νὰ ξεπερνᾶμε τὸν «αρχικὸν φόβον» τῆς τιμωρίας καὶ νὰ ἀποκτήσουμε τὸν «τελικὸν φόβον», μήπως δηλαδή χάσουμε τὴν ἐπικοινωνία μαζί Του λόγω των ἀστοχῶν ενεργειῶν μας.

Ὅταν ὁμως διώχνουμε τὸν Θεὸ ἀπὸ τὴν ζωὴ μας [(«Ἀπόστα ἀπ' ἐμοῦ, οδοῦ σου εἶδέναι οὐ βούλομαι» (Ἰωβ., κα' 14)], καὶ δὲν ἔχουμε καθόλου «φόβον Κυρίου», τότε κατακλύζονται τὴν ψυχὴν μας κάθε λογῆς φοβίες. Ἰδιαιτέρως στὴν εποχὴν μας, ἐπειδὴ ἀπουσιάζει ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ, κυριαρχοῦν τὸ ἀγχος, ἡ ἀσθένεια, ὁ πόνος, ἡ θλίψη καὶ αὐτὸς ὁ θάνατος, ψυχικὸς καὶ σωματικὸς.

Πόσο ὁμως διαφορετικὰ θὰ ἦταν τὰ πράγματα καὶ πόσο μεγάλη ἡ παρηγορία μας στὴν σύγχρονη θλίψιν μας, ἐάν ἐναποθέταμε τὴν ἐλπίδα μας στὸν μόνον Παντοδύναμον καὶ ἀληθινὸ «ιατρὸν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων» καὶ ἐάν ἐμπιστευόμασταν τοὺς φόβους μας σὲ Εκείνον που εἶναι «κραταῖωμα (=ισχύς) των φοβουμένων αὐτόν», καὶ ὁποῖος ἐπιβλέπει καὶ προστατεύει «τοὺς φοβουμένους αὐτόν, τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἐλεος αὐτοῦ» καὶ εἶναι ὁ μοναδικὸς που μπορεῖ νὰ λυτρώσῃ τὴν ψυχὴν ὅλων ἀπὸ τὸν φόβον τοῦ θανάτου καὶ ἀπὸ κάθε ἄλλη ἐπὶ γῆς δυσκολία (Ψαλμ. 32: 18, 19).

Σοφία Μπεκερή, φιλόλογος-θεολόγος
σ.σ.. Λόγω τεχνικῶν δυσχερειῶν δὲν πολυτονίστηκε τὸ ἀρθρο αὐτὴν τὴν φορὰ.

Δραστηριότητες τῶν Ἐπάλξεων

Κατὰ τοὺς μῆνες Ἰούλιο καὶ Αὐγούστο ἔλαβαν χώρα οἱ ἀκόλουθες ἐκδηλώσεις-δραστηριότητες:

Κύπρος ἢ πληγωμένη

Τὴν **Τετάρτη 15 Ἰουλίου** καὶ ὥρα 7:00 μ.μ. στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλξεων, Ζήνωνος 3, πραγματοποιήθηκε ἐκδήλωση γιὰ τὴν Κύπρο, μὲ ἀφορμὴ τὴν ἐπέτειο των γεγονότων τοῦ Ἰουλίου '74. Ἐμπεριστατωμένη εἰσήγηση ἔκανε ὁ κ. **Εὐάγγελος Κουρῆς**, δικηγόρος, Πρόεδρος τῆς «Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀγῶνα γιὰ Ἐλεύθερη Κύπρο» (ΣΕΥΑΕΚ). Ἡ χοροδία τῶν Ἐπάλξεων στὴν συνέχεια ἀπέδωσε παραδοσιακὰ κυπριακὰ ἄσματα.

Ἑορτασμὸς**Ἁγίας Μαρίας Μαγδαληνῆς**

Τὴν **Τετάρτη 22 Ἰουλίου** οἱ Ἐπάλξεις Αἰγάλεω καὶ ἡ ἀδελφότητα «**Μαρία Μαγδαληνῆ**» τίμησαν πανηγυρικὰ τὴν προστάτιδά των Ἁγία στὸ ὁμώνυμο παρεκκλήσιο. Ἀναγεννήσεως 19, πλησίον Ἁγίου Σπυριδῶνος στὸ Αἰγάλεω.

Κατασκήνωση στὴν Σκαφιδιά

Ὅπως κάθε χρόνο ἔτσι καὶ ἐφέτος μέλη καὶ φίλοι τῶν Ἐπάλξεων φιλοξενηθήκαμε στὸν κατασκηνωτικὸν χώρον τῆς Σκαφιδιάς τοῦ Πύργου Ἡλείας ἀπὸ **17 ἕως 31 Ἰουλίου**.

Τὸ καταπράσινο τοπίο, ἡ καθαρὴ ἀτμόσφαιρα, τὰ μπάνια στὴν θάλασσα, οἱ περιπατοὶ στὴν φύση καὶ κυρίως ἡ συμμετοχὴ μας στὴν ἀκολουθίαν στὴν παρακείμενη Ἱ. Μονὴ Παναγίας Σκαφιδιάς συνέβαλαν, ὡστε νὰ ἀναζωογονηθοῦμε σωματικὰ καὶ νὰ ἐνισχυθοῦμε πνευματικὰ γιὰ τὸ δύσκολο ἀγῶνα μας στὴν πόλη.

Εὐχαριστοῦμε τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτη Ἡλείας κ.κ. Γερμανὸν, τὴν ἡγουμένην καὶ τὴν ἀδελφὴν τῆς μονῆς ποὺ μᾶς περιέβαλαν, ὅπως πάντοτε, μὲ ἰδιαίτερη ζεστασιά καὶ εὐχόμαστε ὁ Κύριος τῆς ἀγάπης νὰ τοὺς ἀνταποδίδῃ πολλαπλάσια.

Ἀσημίνα Τσάμου

Ἱεραποστολικά**Μονάδα Ἐντατικῆς
Θεραπείας Ψυχῶν**

«**Ἡ** Ἐκκλησία εἶναι νοσοκομεῖο ψυχῶν...», ἀκούγαμε ἀπὸ μικροὶ σὲ κηρύγματα καὶ πάντα ἀπορούσα: «τι εἶδος ἀσθενεῖς δέχεται;». Πέρασαν τα χρόνια καὶ κατάλαβα ὅτι δέχεται τοὺς πάντες, ἀφοῦ ὅλοι εἴμαστε ἀσθενεῖς ἀπὸ τὸν ἰὸ τῆς φθορᾶς καὶ τοῦ θανάτου. Ἐχοντας ὁ καθένας διαφορετικὰ συμπτώματα, ἄλλος ἐγωισμὸς, ἄλλος θυμὸς, ἄλλος διάσπαση, ἄλλος ἡδονοπληξία, ὅλοι νοσοῦμε ἀπὸ θάνατον. Καὶ εἶναι αὐτὸ τὸ Μέγα Θεραπευτήριον που γνωρίζει ἀπὸ φάρμακα - μυστήρια, ἀναλογίες- κανόνες καὶ Μονάδες Ἐντατικῆς Θεραπείας - μοναστήρια. Μια τέτοια ΜΕΘ βλέπουμε μὲρα τὴ μὲρα νὰ ολοκληρώνεται ἐν μέσω δύσκολων ἡμερῶν, ἐν μέσω πανδημίας. **Ἡ πρώτη ἀνδρῶν ἱερὰ Μονὴ στὴν γῆ τῆς Μαδαγασκάρης**. Ὁ πρῶτος ἱερός Ναὸς τοῦ Οσίου Ἰωσήφ τοῦ Ησυχαστοῦ στὴν Μαύρη Ἡπειρο. Τοῦβλο το τοῦβλο, εὐχὴ τὴν εὐχὴ, δάκρυ το δάκρυ, λεπτὸ το λεπτὸ ἀπὸ τὸ παγχιόσιμον ἐνδιαφέρον, ἀπὸ ἐσᾶς τοὺς ἐγγύς καὶ τοὺς μακράν. Χριστὸς Ἀνέστη καὶ ἡ ζωὴ δημιουργεῖ μέσα ἀπὸ τὸν φόβον τοῦ θανάτου.

Επισκοπὴ Τολιάρας καὶ Νοτίου Μαδαγασκάρης www.facebook.com/missioninsouthMadagascar

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Ἱδιοκτησία: Πολιτιστικὴ καὶ Κοινωνικὴ Κίνησις «Ἐπάλξεις»
Ἐκδότης: Βασίλειος Τσοῦπρας, Θεολόγος Κοινωνιολόγος
Γραφεῖα: Ζήνωνος 3, 104 31 Ἀθήνα
Τηλέφωνα: 210 52 30 948, 210 24 69 152
e-mail: epalxeis@otenet.gr
ἱστοσελίδα: www.epalxeis.gr
Προαιρετικὰς Εἰσφορὰς- Ἐμβάσματα: ΕΠΑΛΞΕΙΣ